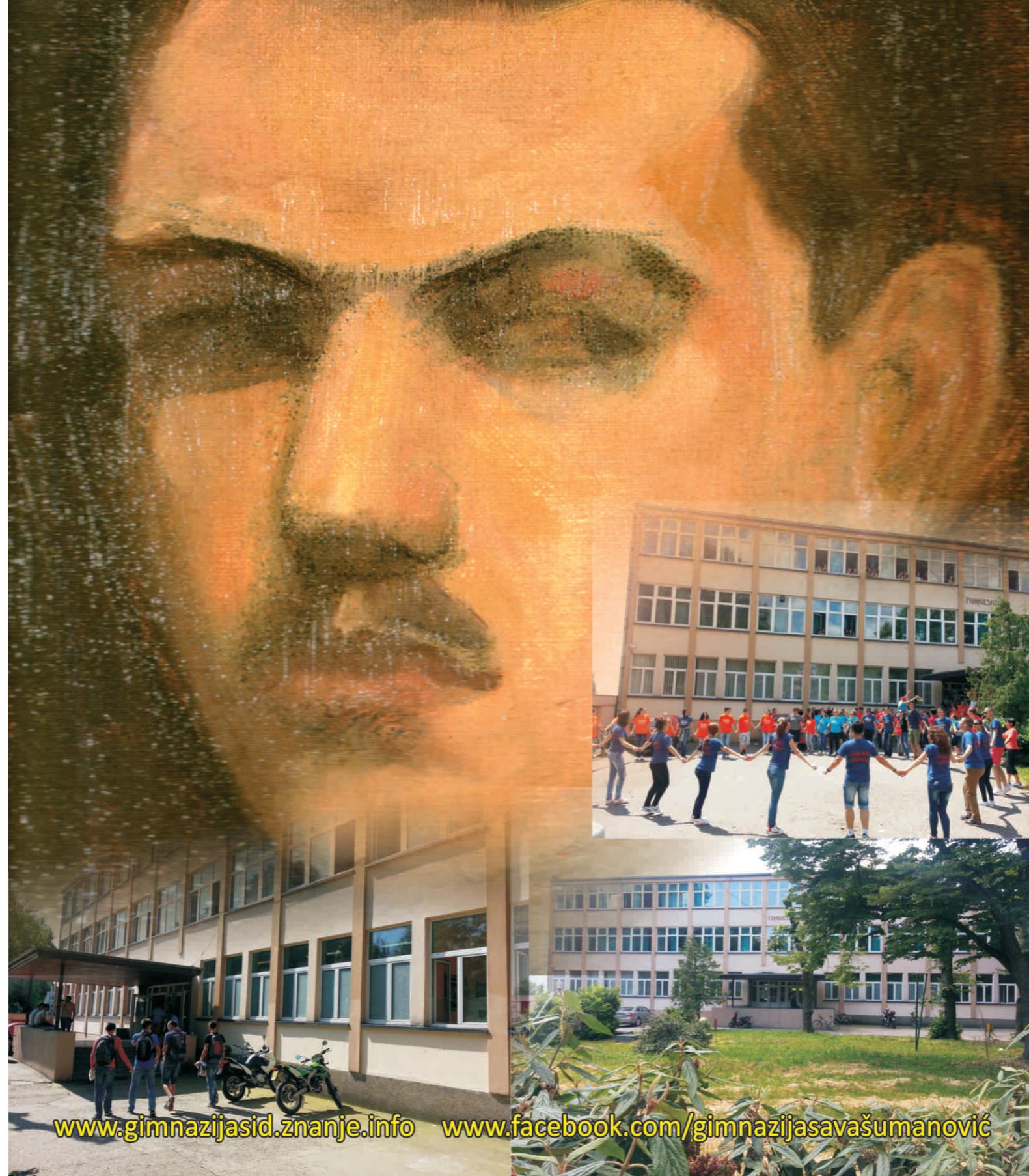

ГИМНАЗИЈА

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

школска 2013/2014. година, година IX, број 29

Опроштај од...

Драги МАТУРАНТИ,

Стремећи у будућност, понекада треба застати и осврнути се на пут којим смо прошли. Четири године у Гимназији „Сава Шумановић“ облежиле су засигурно турболентну епоху у вашим животима, које су у правом смислу те речи промениле свет у коме живите и ви и ми. Зато је неизоставно да подесите времеплов на петогодишње окупљање у овој школи. Оних безброј драгоцених „ситница које живот значе“ разменићете на заједничким окупљањима, а учиниће и вас и свет око вас бољим и племенитијим. Свесрдно ћемо вам увек бити на располагању, ту на истој адреси па не заборавите да нас посетите на

www.gimnazijasid.znanje.info или www.facebook.com/gimnazijasavašumanović

И посебно, дuguјемо велику захвалност оним матурантима који су и сами били део уредничког тима Гимназијалца.

Уредништво Гимназијалца

Поштовани матуранти,

На путу знања којим ходите сте пре четири године отворили једно поглавље вашег живота које, ево полако, затварајте за собом. Пред вама се сада отварају путеви на којима се очекују нови изазови и искрено се надам да ће знање и мудрост коју сте у нашој школи стекли помоћи да их успешном пребродите.

Желим вам да, пре свега постанете добри људи, јер своје знање и мудрост су без доброте бескорисни.

Срдечно ваш, директор Дејан Прибичевић

Уважени родитељи,

Хвала Вам што сте нам поверили своју децу и што сте нам увек били подршка у нашем раду. Надамо се да смо испунили ваша очекивања. Трудили смо се заједно са Вама у постизању истог циља, да ваша деца постану зрели, паметни и добри људи; да дођу до матуре; да изграде властите ставове и животне вредности; да буду мудри, истрајни и стрпљиви у испуњавању својих циљева. Да буду наш понос и понос својих родитеља и данас и сутра и када једнога дана доведу своју децу у ову школу!

Запослени у Гимназији „Сава Шумановић“

Драги наши матуранти,

Допустите ми да Вам се, у своје име, и у име Наставничког већа Гимназије „Сава Шумановић“ свима најтоплије захвалим што сте уписали ову школу, обогатили је својим радом, знањем, успесима, малим и великим згодама и, најпосле, завршили.

Наша Гимназија, која носи име једног од највећих српских сликара, из године у годину оправдава своје име и своје постојање остварујући изврсне резултате на општинским, окружним, републичким и међудржавним такмичењима. Сретни смо и изнад свега задовољни што и међу овим матурантима имамо оних који су постигли сјајне резултате на многим такмичењима. Но, оно по чему ћемо највише памтити ову генерацију је то што је припадница ове генерације ученица 4-3 одељења, Оливера Валентировић, на републичком такмичењу из биологије освојила прво место са освојеним максималним бројем бодова.

Живот и рад у школству данас представља комплексну, суптилну и сензибилну васпитно-образовну делатност, која од просветних радника тражи изузетан стваралачки и надасве људски приступ и ангажман. Ова генерација, као и претходне, плод је рада колективе, који улаже прегалачке напоре да се постигну што бољи резултати. Ипак овом приликом, треба посебно истакнути одељењске старешине, професоре: Душана Лукића и Сиљвију Миличић, Браку Павловић, Данициу Гајић и Јелисавету Тугић који својим препознатљивим стручним, стрпљивим и педагошким радом, с пуно љубави, настојали увек истакнути ваше позитивне особине и подстицати вас на рад у пресудним тренуцима сазревања.

Ви, драги наши матуранти, ви сте привели крају своје средњошколско образовање. Дошли сте у нашу Гимназију као деца, а сада сте млади и зрели људи. Опраштате се од својих професора и пријатеља који ће, сигурна сам, још дugo остати у вашим сећањима. Негујте стечена пријатељства, а знање које сте стекли у нашој и вашој Гимназији надограђујте. Градили смо са вама однос узајмног поверења увек истичући да је породица, пријатељство и поштовање упориште и сигуран ослонац за све. Ваш успех у животу биће и наш успех, и изнад свега истинска и права нам награда. Увек будите у служби свог града, друштва и земље Србије јер то је ваша прва и основна мисија. Изграђујте је и подижте својим знањима, умењима и способностима које стекнете, како би ова наша Србија постала још боље место за живот, и одрастање будућих генерација.

Још једном, матуранти, ХВАЛА ВАМ!

У име Наставничког већа професорка Гордана Павловић

Опроштај од...

NON SCHOLAE SED VITAE DISCIMUS
Не учимо за школу, него за живот

Тежину ове реченице схватили су још стари Латини, оставили је нама у аманет да бисмо је се сећали и њоме се водили у свом школовању и животу. Гимназија није као свака друга школа из које излазе књишки мольци који се сећају само формула и дефиниција, већ прави пријатељ за цео живот, школа врело непресушних знања, школа у којој смо научили ко смо, шта смо и зашто постојимо, у којој смо схватили шта значи бити део целине и тима, у којој смо сазнали вредности света око нас, то је школа која нам је дала оруђе за борбу и против највећих ветрењача живота, школа којој ћемо се увек враћати јер бејасмо гимназијалци.

Као ћак првак нисам ни слутила шта ће ова школа постати у мом животу, а признајте да нисте ни ви. Једва смо чекали да све прође, да се часови заврше, да звоно означи крај наставе, да нестане оне почетничке нервозе, страха и неизвесности. Али, данас, након четири године проведене у овој школи је, то сасвим друга прича. Не смеј ни да помислим шта ћу осећати када школско звоно одзвони и када будемо морали по последњи пут изаћи из своје учионице, када дође тренутак у коме се виште нећемо звати гимназијалцима. Контролне задатке замениће испити, часови ће се надоместити предавањима, а ми виште нећемо бити на једном месту сви заједно. И сигурно је да нам никде неће бити као овде. Али не смејмо да заборавимо једни друге, и у дубокој старости морамо се сећати ове четири године како би нам измамиле осмех на лице. Сви направимо исту грешку, не почнемо да функционишемо као једно од првог дана. Зато прваци, ви што седате на наша места, исправите то, почните пуним плућима од првог дана, јер времена је тако мало и док се окренете неко ће од вас писати овај састав и жалити за тим изгубљеним временом које нисте провели заједно. CARPE DIEM (искористи дан) и драги матуранти, памет у главу. Пред нама више нису равни клиначки путеви, већ они за одрасле, вијугави, пуни успона и падова, са много погрешних скретања. Тим путем немојте ићи наивно, онако дечје, али останите чистог дечјег срца и бистре памети одраслих. Вама, dame и господо професори, који сте нам четири године били као родитељи желимо да останете баш такви какви јесте и да у своју огрлицу успешних људи које сте извели на пут додате још много бисера.

Укратко, свима вам желимо повољан ветар и мирно море на узбурканим таласима живота.
Ваша генерација 2014.

Јована Божић, IV-1

Поздрав професорима

Иза нас, ученика гимназије, су четири године учења, дружења, стицања нових знања и вештина. Пуно рада уз књиге, успеха на такмичењима, стрепње због контролних и писмених задатака. Четири године заиста звучи дуго, али сада на крају овог дела нашег образовања нам се чини као да је прошло за тренутак. Пред нама су нови, велики кораци о избору даљег школовања, о избору занимања којим ћемо се бавити у животу. И опет смо на почетку, али богатији за ово време проведено у гимназији, а нарочито због професора који су нам поставили путоказе и смернице како да постанемо не само академски грађани нашег града, заједнице и земље него и вредни, успешни, поштени људи.

Сви се радо присетимо првог дана у гимназијским школским клупама. Сви уплатени због преласка у нову школску заједницу у којој су строжији критеријуми, професори обиљнији и градиво теже и обимније од дотадашњег. Временом смо се навикли на нови, захтевнији систем учења. Многи професори су нам прирасли срцу захваљујући својим ситним шалама, али пре свега захваљујући преданошћу свом раду са циљем да од нас створе паметне младе и образоване људе, на које ће школа и град убудуће бити поносни. Путујући са нама на ћачким екскурзијама по Србији или Европи, научили су нас и обичнијим животним стварима користећи путовања да нам повежу и покажу градиво које смо учили. Своје знање су нам несебично преносили, бодрећи нас на бројним такмичењима и квизовима, и кроз различите приредбе и драмске представе. На секцијама су у нама побуђивали креативност, а истовремено и наглашавали важност и значај историјских личности, писаца, књижевника, научника и уметника. Научили су нас правим животним вредностима не само из сфере образовања, него и људским вредностима, преносећи искуства ранијих генерација на нас, а користиће и наша искуства на будуће генерације.

Сада, четири године касније, у име целе генерације могу само да Вам се захвалим, за сваки „немогући“ задатак, сваку незаборавну екскурзију, сваку оцену, савет и примедбу, за сваки дан који смо провели учећи, ни због кога другог него нас самих, ученика гимназије, будућих лекара, инжењера, правника, научника... Долазе нове генерације, а нас чекају још већи изазови. Наступа ново доба у нашим животима, препуно неизвесности и непознаница. Хвала Вам, што сте са нама ове четири године пловили непрегледним океаном знања, што сте нам откривали његове чари и његове највеће тајне. Захваљујући Вама, лакше ћемо се ухватити у коштац са свиме што нам ново време доноси, а надамо се да ће и нама и Вама, најлепши тренуци из школских клупа заувек остати у мислима и срцима.

У име генерације 2014. године, Александар Лупић, IV3

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

Ученици наше школе Тамара Орешчанин, Кристина Савић и Стефан Ђукић учествовали су у представи „Цигани“ приликом обележавања празника Масленица у нашем граду, дана 01.03.2014. године.

Почетком марта месеца ученици четвртог разреда су се у великом броју одазвали на акцију добровољног давања крви коју је Дом здравља традиционално спровео у сарадњи са нашом школом.

Пролеће је професорица Јармила Петровић пренела и у зборнику у виду стоне декорације.

Понедељак, 10. марта 2014. године у Гимназији "Сава Шумановић", професорица хемије Милица Пршић одржала је Огледни час хемије, коме су присуствовали сви професори наше школе.

У реализацији вршњачких едуатора и тренера у програму Превенције траговина људима ученице наше школе Зорана Лазић, Бојана Радељевић и Данница Хован, у сарадњи са Црвеним крстом Шид учествовале су 20. марта 2014. године у радионицама за децу предшколског узраста ПУ "Јелица Станиковић - Шиља" Шид. Радионице су организоване у просторијама Црвеног крста Шид и објекту предшколске установе "Јелица".

Ученици и професори Гимназије "Сава Шумановић" и Техничке школе „Никола Тесла“ Шид посетили су Факултет за менаџмент F@M дана 22. 03. 2014. године, где им је том приликом презентован факултет и смерови које могу ученици да упису након завршene средње школе.

Док неки беже из школе, неки, пак, сиљно жеље да кроче (илиги улете) у њу. Овај малецки врабац-школарац данима је покушавао да уђе у зборницу непрестано куцкајући својим кљуном о прозорско окно. "Образовање је најмоћније оружје које можете користити да бисте променили свет."

Среду, 26. марта 2014. године ученице 3.2 одељења Душка Трзин, Анђела Тодоровић, Невена Каражовић и Јована Миличић учествовале су на квиз такмичењу "Колико се познајемо", које је одржано у Петроварадину.

У Београду је 27. марта 2014. одржан састанак ментора у оквиру пројекта "Инклузија деце ромске националности у средње школе у АП Војводини".

Министарство просвете, науке и технолошког развоја најављује пројекат који ће обухватити децу ромске националности на територији целе Србије.

Састанку ментора је присуствовао и психолог наше Гимназије Љубица Радишић.

Регионални састанак Мреже за инклузивно образовање, школа са подручја Војводине, одржан је 31. марта 2014. године у Ветернику у ОШ "Марија Трандафил". Представници на поменутом састанку били су наши професори Гордана Павловић и Зденка Лазор. Након презентација школа у којима је засуљено инклузивно образовање, одржан је састанак на коме је било речи о даљим корацима у вези са инклузивним образовањем и његовом реализацијом.

Квиз такмичење "Фимек награђује" одржано је дана 03. априла 2014. године у Новом Саду, нашу школу представљали су ученици: Страхиња Гледић, 4-4 одељење, Стјепан Ђукић, 4-4 и Урош Клисурин, 4-3 одељење. На поменутом такмичењу наши ученици освојили су 2. место.

Дана 05.04. 2014. родитељи ученика 1-3 одељења у оквиру сарадње родитеља са школом су постављали ламинат ученици број 24.

У уторак, дана 08. априла 2014. године у нашој школи одржане су радионице на тему "Нада", а изводила их је уметница из Беча, Петра Стери. Радионицама су обухваћени ученици који уче немачки језик као странији језик. Координатор је била професорица немачког језика Иванка Иконић Драгојловић.

У среду 9. априла 2014. године у просторијама Црвеног крста Шид ученици наше школе присуствовали су обичају екина у пружању прве помоћи.

Припремајући се за Ускршњи вашар професорица Јармила Петровић је организовала креативну радионицу са ученицима 2-4 одељења.

На Покрајинском такмичењу „Шта знаш о здрављу“, одржаном у Новом Саду, 11. 04. 2014. године, учествовала је ученица наше школе Сања Симић, 2-2 одељење. Такмичење је било екипног карактера, а Сања је са својом освојила прво место.

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

У суботу 12. 04. 2014. године у Адашевцима на спомен обележју означен је 69-тогодишњица пробоја Сремског фронта којој су присуствовали и наши професори и ученици.

На Ускршњем вашару учествовали су ученици 2-4 и 3-2 одељења наше школе излажући предметне украсне и употребне природе.

Професор Зденко Лазор као кординатор Тима за школско развојно планирање представио је Школски развојни план школе за идућих пет година. Презентација је одржана дана 15.04.2014. године на Наставничком већу којој су присуствовали сви професори и представници Ђачког парламента.

У Инђији је 13. 04. 2014. године одржано Друго по реду такмичење солиста и камерних ансамбала "Талентовани средњошколци Срема" у организацији Гимназије из Инђије. На поменутом такмичењу учествовале су и ученице наше школе Кристина Савић, Милица Спасојевић, Јована Галоња и Андреа Медић. Треће место на поменутом такмичењу освојила је Кристина Савић, а прво место Милица Спасојевић у категорији соло певача, а у категорији ансамбла наша школа је добила похвалу. Честитамо ученицама на постигнутим резултатима.

Ученици Гимназије присуствовали су промоцији књиге "Два пјесника и слика" Милијана Симоновић у Галерији Саве Шумановић у Шиду дана 24. 04. 2014. године. Милијана Симоновић као дипломирани историчар уметности и магистар књижевности у својој књизи на веома занимљив и надасве стручан и научан начин упоређује сликарство и песничку реч експресионизма кроз дела сликара Саве Шумановића и песника Милоша Ћрњанског и Раствка Петровића.

Одељењске старешине другог разреда са својим ученицима обишли су Источну Србију на дводневној екскурзији одржаној 25. и 26. 04. 2014. године.

На Националном (Републичком) Сајму ученичког предузетништва, одржаном 08. 05. 2014. године у Крагујевцу, учествовало је предузеће ЕКОДЕКОР у саставу: Тамара Видаковић, Вукашин Глигоријевић, Невена Каџајовић, Вања Ковачевић и Јована Миличић, сви из одељења 3.2., освојили су 3. место у категорији „Најбоље уређен штанд и представљање производа“. Предузећници су новчано награђени.

Промоција Гимназије "Сава Шумановић" у циљем популаризације и уписа већег броја именника у нашу школу одржана је 14. мај 2014. у ОШ "Сремски фронт" и ОШ "Бранко Радичевић" у Шиду.

Ученици 1-3 одељења заједно са својом професорицом српског језика Горданом Павловић, реализовали су радионицу естетског васпитања у склопу часова одељењске заједнице ради оплемењивања зидова школе.

Поводом Дана школе проф. физичког васпитања Јармила Петровић заједно са ученицима припремила је Етно изложбу.

Гимназија „Сава Шумановић“ је у petак 16. 05. 2014. године прославила 63 године свога постојања и том приликом обележила Дан Школе, тим поводом је изведен пригодан програм.

Као вид унапређивања сарадње са институцијама на локалном нивоу и извођења наставног процеса на аутентичним местима, дана 21. 05. 2014. године професорица Гордана Павловић одржала је час српског језика и књижевности са ученицима 3-4 одељења Гимназије у Спомен кући Саве Шумановића у сарадњи са кустосом-педагогом Анђелком Радосављевић.

На конкурсу Црвеног крста Шид "Крв живот значи 2014" у категорији ликовних радова награђена је Јильана Трипунчевић, ученица 4-4 разреда и у категорији литерарних радова награђена је Тамара Недић, ученица 2-4 разреда.

Уторак, 27. 05. 2014. године после петог часа, одржана је финална утакмица међудељњског турнира у кошарци „Спортом против насиља“ између одељења 4-4 и 3-4, која је имала хуманитарни карактер под називом „Спортско срце Гимназије кућа за особе угрожене поплавама“. Уместо улазница, сви ученици и запослени донели су конзервирану храну, храну за бебе, средства за хигијену, пелене и друго као помоћ на месецу настрадалим у катастрофалним поплавама које су задесиле нашу земљу.

МАТУРАНТИ Гимназије „Сава

Поштованим професорима,

Драги моји пријатељи, на овај начин желим да вам укажем на важност поштовања ученика према професору. Да би веровали у некога и да би неко веровао у нас, потребна је обострана искреност, цењеност и поштовање. Све то се стиче временом, полако и стрпљиво. И увек је потребан "вођа". Вођа мог разреда био је професор српског језика и књижевности Душан Лукић. Професор нас је научио, пре свега, шта је заиста прави разред. Да је то круг пријатеља и да представља нераскидиви ланац. Да увек верујемо, у оно, "сви за једног, један за све". Док смо трепнули, прошле су три године. Научили смо шта су праве вредности човекове и престали смо да верујемо у свемогућност. Били смо најбољи од најбољих. Били смо корен корена и пупољак пупољка. Наш разредни старешина, професор Лукић, није био само изванредан професор и педагог, већ и уредник ученичког листа "Гимназијалац". Пролазиле су године, низали су се успеси и порази. Било је добрих тренутака, било је лоших тренутака. Било је времена мудрости, било је времена лудости. После треће године, професор је отишao у пензију. Ми смо се, на неки начин, осећали остављено и повређено. Мислили смо да смо остали сами на свету, незаштићени. Али свакако, поштовање према њему је остало исто. У име IV-1 разреда, желим да изнесем захвалност професору Лукићу на пруженом знању, мудrosti и култури. Научили сте нас да будемо људи. Да заборавимо лоше дане и периоде и да причамо о само лепим временима, јер оно што чини сваког човека, што је трајно и неизбрисиво, оно што нас чини људима јесу сећања.

Да, почетак четврте године није био нимало лак. Дошли смо у ситуацију поновног упознавања са новим разредним старешином. Били смо поново странци једни за друге. Стрепели смо, наслућивали, очекивали, а у наш разред је ушла професорка Силвија Миличић. Схватили смо да се осећа веома посебно, што је добила један од најбољих разреда. Професорка Силвија, била је пријатно изненађена кад је схватила колико смо сложни, јаки и борбени, јер није знала шта је очекује. Прихватила нас је слепо, не знајући ни ко смо, ни какви смо. Можда нас нико не би тако прихватио, са осмехом задовољства и радости. Морам да призnam, да нам је дала одређену слободу, јер смо матурanti. Било смо немирни, брзоплети и несташни. Током ове последње године средње школе, са професорком Силвијом, доживели смо незаборавне тренутке смеха. Овога смеха до суза не може нико заборавити, јер смех је оно што остаје дубоко урезано у срцу. Неко ће мислiti да смо оштећени, што смо добили новог разредног старешину. Мислим да смо богатији од осталих. Богатији за будућег пријатеља и колегу. Богатији за још једно ново искуство, за нове идеје и нове успомене. Зато захваљујемо и професорки Силвији, што нас је прихватила, што је одржала наш круг пријатеља, и својим присуством га проширила.

Ваше, IV-1

Шумановић 2014. године

Поштована разреднице,

Чета мала, али одабрана – одабрана пре четири године на челу са нашом разредницом Браниславом Павловић. Са нестрпљењем чека сваки нови дан, јер је врло неизвесно чиме ћемо је изненадити. Преко свих пријатних и непријатних изненађења, свађа и мирења, дошли смо, коначно, и до четвртог разреда.

Наш вођа, наша разредница, већ генерацијама остаје упамћена по строгоћи, што доказују и чуvene реченице: „Дики се да паднеш са висине!“ и „Знаш? Не знаш? 'Ајмо даље за исте паре!“ Због нас, несташних и неискусних, „појела“ је пола зборнице, али и много тога прећутала, научила нас да се заједништвом и сложношћу увек лако изборимо за оно што желимо. Захвални смо нашој разредници што је од нас начинила људе и показала нам да ниједан проблем није доволно велики да га не можемо савладати. Како бисмо свима дали до знања да смо разред наше разреднице, односно чувени „Бранкини бубрези“, морали смо да будемо најгласнији и да се чујемо највише на одморима, све док наша музичка линија заједно са омиљеним песмама није однета директору.

И сада када све лепоте, неизвесности и стрепње четврогодишњег школовања ставимо пред себе, израста изнад свега јачина савета наше разреднице, жене која нам је пренела као лава снажну, моћну и врелу енергију за стварање и борбу у животу. И најмање што можемо да кажемо јесте ХВАЛА!

Ваше, IV-2

• МАТУРАНТИ •

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА ЗА УЧЕНИКЕ МАТУРАНТЕ У ШКОЛСКОЈ 2013/2014. ГОДИНИ

IV-1 ОДЕЉЕЊЕ

Носиоци дипломе „Вук Карапић“: Лука Гргић и Гордана Мишчевић

За одличан успех и примерно владање похвалају се и награђују: Јована Божић, Немања Болић, Наташа Вукшић, Раде Вукшић, Лука Гргић, Јована Дамјановић, Милош Добрић, Јелена Билас, Јована Зельковић, Мирослава Илић, Душан Крајиновић, Вања Миличевић, Гордана Мишчевић, Милош Мравик и Сара Харамбашић

Кандидати за јака генерације: Лука Гргић и Гордана Мишчевић

За Светогавску награду: Гордана Мишчевић и Милош Добрић

За успехе на такмичењима из српског језика и књижевности: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из биологије: Лука Гргић

За успехе на такмичењима из историје: Милош Добрић - за учешће на републичком такмичењу, Јована Дамјановић и Гордана Мишчевић

За успехе на такмичењима из хемије: Јована Видић

За успехе на такмичењима из математике: Јована Видић - за учешће на републичком такмичењу, Тамара Болманац и Ненад Жигић - за учешће на републичком такмичењу

За успехе на такмичењима из физике: Јована Видић, Ненад Жигић, Тамара Болманац и Милош Бумић

За успехе на такмичењима из информатике: Милош Мравик

За успехе из психологије: Гордана Мишчевић

За успехе из математике: Мирослава Илић и Душан Крајиновић

За успехе из физичког васпитања: Немања Болић, Јелена Илић, Вања Миличевић и Милош Мравик

За успехе из информатике: Милош Мравик

За ликовно стваралаштво: Јована Дамјановић

За учешће на смотри талената: Милош Мравик - за учешће на републичком такмичењу, Гордана Мишчевић - за учешће на републичком такмичењу

За учешће у раду речитаторске секције: Јована Божић, Гордана Мишчевић и Ђорђа Стојчевић

За учешће у раду историјско-археолошке секције: Јована Дамјановић, Милош Добрић и Гордана Мишчевић

За учешће у раду еколошке секције: Наташа Вукшић, Петар Вученовић, Лука Гргић, Вања Миличевић, Милош Мравик и Сара Харамбашић

За литерарни рад и сарадњу у листу „Гимназијалац“: Јована Божић, Наташа Вукшић, Лука Гргић, Јована Дамјановић, Вања Миличевић, Гордана Мишчевић, Милош Мравик, Ђорђа Стојчевић и Сара Харамбашић

За учешће у јавним наступима: Јована Божић, Наташа Вукшић, Гордана Мишчевић и Милош Мравик

За успехе у квизу „Колико се познајемо“: Гордана Мишчевић

За успехе у квизу „Шта знаш о здрављу“: Гордана Мишчевић

За успехе у квизу „Шта знаш о Црвеном крсту“: Гордана Мишчевић

За успехе на такмичењу из прве помоћи: Гордана Мишчевић

За успехе на Сименсовом такмичењу: Милош Добрић, Лука Гргић и Милош Мравик

За учешће на сајму ученичког предузетништва: Лука Гргић, Вања Миличевић, Милош Мравик и Сара Харамбашић

За најуспешније матурске радове: из социологије-Јована Санчанин, Лука Гргић и Ђорђа Крстоњић

За сарадњу са Радно-Штодом: Јована Божић, Немања Болић, Наташа Вукшић, Раде Вукшић, Лука Гргић, Душан Крајиновић и Гордана Мишчевић

За сарадњу са Црвеним крстом: Гордана Мишчевић

IV-2 ОДЕЉЕЊЕ

Носиоци дипломе „Вук Карапић“: Јована Видић, Ненад Жигић и Надежда Мильановић

За одличан успех и примерно владање похвалају се и награђују: Ненад Бодић, Тамара Болманац, Милош Бумић, Дејана Кнежевић, Теодора Марин, Софија Матић, Јиљана Темавац, Анаица Ранисављевић, Ђоан Поткрајац и Милош Трбић

За Светогавску награду: Јовић Јована, Тамара Болманац, Надежда Мильановић и Ненад Жигић

За успехе на такмичењима из српског језика и књижевности: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из биологије: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из историје: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из хемије: Јиљана Дупало

За успехе на такмичењима из математике: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из физике: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе на такмичењима из информатике: Јиљана Дупало

За успехе из енглеског језика: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из математике: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из хемије: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на такмичењима из информатике: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе из географије: Софија Матић, Надежда Мильановић, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе из ликовног стваралаштва: Јиљана Дупало, Софија Матић и Надежда Мильановић

За успехе на смотри талената: Софија Матић - за 3. место на републичкој такмичењу

За успехе у раду речитаторске секције: Јиљана Дупало

За успехе у раду историјско-археолошке секције: Александар Радин и Ненад Жигић

За успехе у раду еколошке секције: Јована Видић, Јиљана Дупало, Надежда Мильановић, Бранислав Цуња, Милош Трбић, Анаица Ранисављевић и Јована Шкарпанић

За успехе у раду спортивске секције: Надежда Мильановић, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду гимназијалца: Надежда Мильановић, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду еколошке секције: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду речитаторске секције: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду спортивске секције: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду географско-еколошке секције: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду историјско-археолошке секције: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе у раду еколошке секције: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе на квизу „Колико се познајемо“: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе на Сименсовом такмичењу: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

Кандидати за ученика генерације: Драган Валентировић, Оливера Валентировић и Александар Лупић

За јака генерације изабрани: Драган Валентировић и Оливера Валентировић

За Светогавску награду: Драган Валентировић, Оливера Валентировић, Александар Лупић, Јиљана Стакић и Ђуаш Шинка

ДОРИС-мозгалица: похвалају се Оливера Валентировић и Тамара Вурдељ.

Мислила: похвалају се Оливеру Валентировић и Тамару Вурдељ.

Архимедес: Оливера Валентировић и Тамара Вурдељ.

„Стоп е-настављу“: Маја Митровић, Маја Момчиловић и Једана Петровић

За словачки језик са елементима националне културе: Драган Валентировић, Тијана Ступавски и Ђуаш Шинка

За успехе на такмичењима из биологије: Оливера Валентировић, Ђуаш Шинка и Ђуаш Клисурић

За успехе на такмичењима из историје: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За освојено 2. место на квизу - такмичењу „ФИМЕК награђује“ - Јуаш Клисурић

За најуспешније матурске радове: из рачунарства и информатике - Александар Лупић (најбољи матурски рад у протеклих 10 година), из физике - Драган Валентировић, из биологије - Оливера Валентировић

ИВ-4 ОДЕЉЕЊЕ

Носиоци дипломе „Вук Карапић“: Јован Павловић и Страхиња Гледић

Кандидат за јака генерације: Страхиња Гледић

За одличан успех и примерно владање похвалају се и награђују: Страхиња Гледић, Стефан Букић, Тијана Ковљен, Јиљана Кањух, Милица Карапић, Ђиљана Ковљен, Никола Колјаја, Милана Лукић, Јована Марковић, Вања Нонковић, Јован Павловић, Катарина Павловић, Вељко Петровић, Младен Поповић, Јуаш Клисурић и Оливера Валентировић

За успехе на такмичењима из математике: Оливера Валентировић и Тамара Вурдељ, учешће на републичком такмичењу

За успехе на такмичењима из физике: Оливера Валентировић и Ђоан Стакић

За успехе на такмичењима из информатике: Јиљана Дупало, Ђоан Стакић и Ђуаш Шинка

За успехе из психологије: Јиљана Дупало

За успехе из физичког васпитања: Снежана Радојчић и Тијана Ступавски, стонитење, 4 године учешће на републичком такмичењу; Маја Момчиловић, Јуаш Клисурић и Једана Петровић

За Светогавску награду: Јован Павловић и Страхиња Гледић

За успехе на такмичењима из историје: Страхиња Гледић - за 5. место на републичком такмичењу, Стефан Букић

За успехе из такмичењима из физичког васпитања: Стефан Букић, Томислав Бојчић, Страхиња Гледић, Ђиљана Жигић, Никола Колјаја, Јован Павловић, Младен Поповић, Вељко Петровић, Немања Јосић, Милица Карапић, Ђиљана Ковљен, Јована Марковић, Драгана Милиновић, Никола Стругало, Милана Лукић и Јована Секула

За успехе из српског језика: Страхиња

• МАТУРАНТИ •

ПОСЛЕДЊИ ДАН ГИМНАЗИЈСКОГ ШКОЛОВАЊА

МАТУРСКА ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ТРЕЋЕГ РАЗРЕДА

ПУТОВАЛИ СМО, ДРУЖИЛИ СЕ, УЖИВАЛИ И УЧИЛИ

,Свака грађевина и сваки трг има своју причу, одише светлошћу и животом, сва та пространства остављају утисак слободе! Они су нам узели сву нашу енергију и све наше најлепше осмехе. Тим лепотама и ситницама попунили смо кофере својих сећања, а у аутобусу испод седишта оставили смо умор и наше слабости. Једном речју, незаборавно!“

• МАТУРАНТИ •

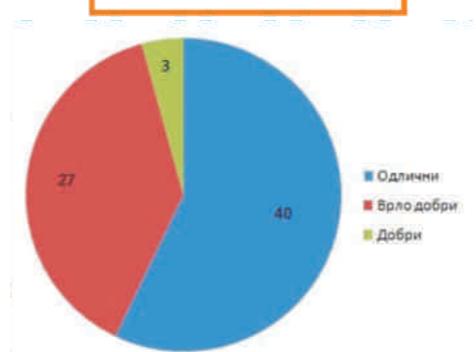
ДА НАС НЕ ЗАБОРАВИТЕ

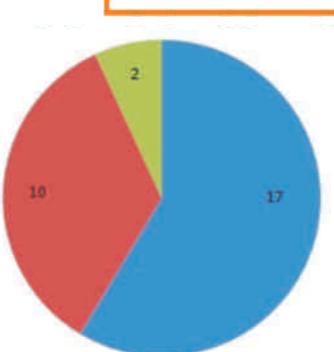
СТАТИСТИКА ГОВОРИ О НАМА ВИШЕ ОД 1000 РЕЧИ

УСПЕХ НА КРАЈУ ШКОЛСКЕ 2013/2014. ГОДИНЕ

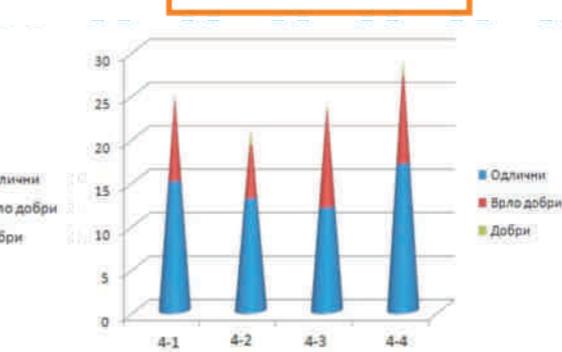
Гимназијски смер

Економски смер

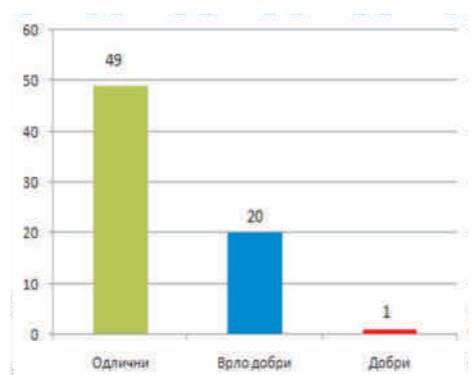

По разредима

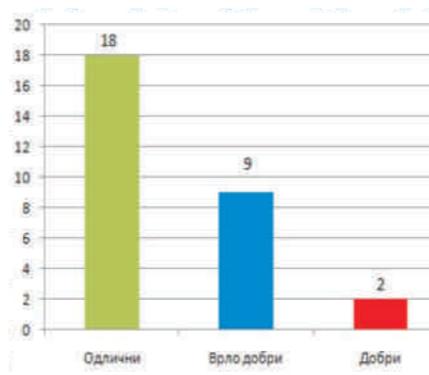

УСПЕХ НА МАТУРСКОМ ИСПИТУ

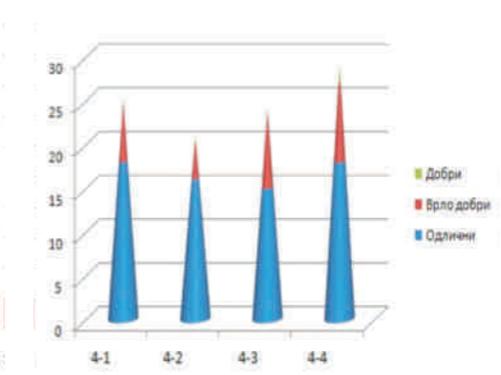
Гимназијски смер

Економски смер

По разредима

ЛИРА И ПАЛЕТА

„Jazyk je vedomie národa, je jeho duch v najvyšom svojom zjavení, je čarovne mocný zväzok, ako dieťa k matke, brat k bratovi, rodinu k rodine viaže a ich všetkých spája v národ.“

Pavel Jozef Šafárik
Slovenský jazyk patrí medzi slovanské jazyky, ktoré vznikli z praslovančiny – jazyka Praslovanov. Slovenčina patrí do skupiny západoslovanských jazykov.

Na Slovensku od polovice 15. storočia sa používa čeština ako písaný jazyk zrozumiteľný širokým vrstám obyvateľstva. Najmä slovenskí evanjelici češtini používali ako cirkevný a spisovný jazyk, ktorý sa volá bibličina.

Skutočným uzákoniteľom spisovnej slovenčiny sa stal Anton Bernolák (1762-1813). Bernolák ustanovil po prvý raz slovenský spisovný jazyk, ustálil jeho pravopis a rozpracoval jeho gramatiku a slovník. Bol to jazyk, ktorý vznikol v západoslovenskom nárečovom prostredí. Bernolákov spisovný jazyk sa však nestal spisovným jazykom všetkých Slovákov. Evanjelici aj nadalej používali tradičnú bibličinu.

Jozef Ignác Bajza (1755-1836) napísal, ako sám hovorí, „slávackým“ jazykom prvý slovenský román Rané mlád'encu Príhodi a skúsnosťi (1783).

Pavel Jozef Šafárik (1795-1861), spisovateľ historik, literárny vedec, slavista a etnograf. 1819 prijal miesto profesora a riaditeľa pravoslávneho srbského gymnázia v Novom Sade. Okrem P. J. Šafárika všetci profesori boli Srbi.

Šafárikova situácia v Novom Sade sa zhoršila po roku 1824, keď rakúnska vláda zakázala srbskej pravoslávnej cirkvi zamestnávať evanjelických vzedlancov z Uhorska vo svojich službách.

Najvýznamnejším vedeckým dielom Šafárika z jeho novosadského obdobia sú Dejiny slovanských jazykov a literatúr vo všetkých nárečiach (Pest 1826).

V Prahe vydal dielo Srbská antológia alebo historicko-kritické osvetlenie srbského nárečia – vysvetlenie charakteru vývoja srbciny.

Slovenské starožitnosti (1837 + 1865, Praha), jeho hlavné dielo, prvá väčšia kniha o kultúre a histórii Slovanov. Hlavná kniha opisuje pôvod, sídla, umiestnenie a historické udalosti Slovanov. Kníha podstatne ovplyvnila obraz Slovanov vo svete.

1843 Ludovít Štúr, Jozef Miloslav Hurban a Michal Miloslav Hodža sa dohodli o kodifikácii kultúrnej stredoslovenčiny za spisovný jazyk.

1844 Stredoslovenčina bola za spisovný jazyk verejne vyhlásená v Liptovskom Mikuláši na zasadnutí spolku Tatran (26.-28. augusta 1844).

Človek bez svedomia je koža biedna, daromná, národ bez vedomosti historickej o sebe a pred koch svojich je hromádka koží otrockých.

Písat' teda máme v nárečí slovenskom, lebo je ono nárečie osobné, svoj okremný život majúce a reč vlastná ľudu nášho, ktorú on sám dokonale rozumie a ktorá sama k jeho srdcu i k jeho myсли najlepší prístup má.

Ludovít Štúr
Katarína Najdanovičová II-4 a Sanja Stupavská I-3

"Не изневерите человека у себе"

Састојимо се из механизма, из хиљаде механизма који су састављени у један сарпен. Временом се неки од тих механизама покидају, морамо бити спремни да га веома често поправљамо.

Главни механизам од којег се све покреће јесте душа. Ни сама не знам шта она тачно претставља, само знам да тај механизам проради с' времена на време; када осетим превелику срећу, тугу, бол која се створи у мени, у тим тренуцима осетим како се он кинда.

Механизам – душа се подмазује срећом и добром делима, а када се тугом, болом и поганим мислима. Више пута сам изневерила саму себе, својим неделима, грешкама, својом брзоплетошћу. Грешити је људски. Када погрешим, опростим самој себи, јер ако не опростим себи, како ћу близићем свом? Свако од нас се више пута налази на раскрници живота, свако од нас бира свој пут. Којигод пут одаберемо не смејмо да изневеримо самог себе, као ни свој централни механизам.

Сако од нас носи на леђима цак пун брига, проблема, размишљања и мука. На нама је да ли ћемо да се боримо, издржимо, истрајемо или одустанемо. Своје грешке испраљамо добрым делима. Уколико нисте у могућности да помогнете некоме, бићеовољно да му поклоните мало пажње, љубави, тошлоте, један загрљај и мали осмех. Осмех треје душу и напушу и туђу. Мој отац је болестан, његова болест изускује да му се пружи оно што ја не могу, ни сви моји близиљи, а ни ова савремена медицина. Мој осмех и мој додар му греју болесно тело и напаћену душу. Нисам у могућности да му пружим више. За њега бих дала све, а немам шта да дам. Мучно је и тешко како се кина све у мени у тим тренуцима промишљања, пуцају сви механизми, вришити моје срце, а гласа нема. Замро је duboko у свирепости судбине. Скривам поглед, сјај замућеног sunog oka и бежим у измаглицу свакодневице лутајући и молећи се вишињем. У овом поглављу свог живота схватали сам смисао постојања, променила сам један део механизма који носи име - размишљање. Истрајност, смиреност, упорност и отворено срце и душа су кључ сваког нашег дана. И опстајања.

Сви желimo да живimo "пуним плuћima", или не треба да заборавимо ljudje oko себе. Zar da prezirymem человека који bi зглазio onoga do себе како bi stigao до циља? Срећa је varljiva, promenljiva, uvek se javi u nekom drugom obliku, ne prepoznaemo je uvek; tek' kada nestane onda sхватimo da je bila tu. Све је у животу пролазни, и срећa и тугa. Таки dan требa искорistiti, izmamiti osmeh, можда чак icamo slučajnom prolamazniku ili neznancau.

Не треба заборавити подмазати механизме, ни своје ни туђe – осмехом, лепим речима и добрым delima. Не дозволите da будете једна od domina u nizu spremnom za ruseњe.

Александра Биреш, III-4

НОЦ

Жимнява хвиля
и шнїг на длani людзох
хтори преходза през ноц
у цмоти варошу хтори
пада до сна.

Чинъ це провадзи
док легаш спац,
покрита з небом,
заруцена з цеплоту
огня камина хтори гори.

Вино будзи здогадоване
на намагане
же би ше забули
непрестани ноци
ешенъских дньох
обвитих з молгу
здогадования.

Огень помали гори,
цеплота ше шире по
простори.
Ти шедзиш и патриш
остатні пламенъчик
хтори приноши
першу зарю рана до хижи.

школьяре и профессор
русского языка

Яки чловек у себе так
вон о шицкому
вонкашњому судзи

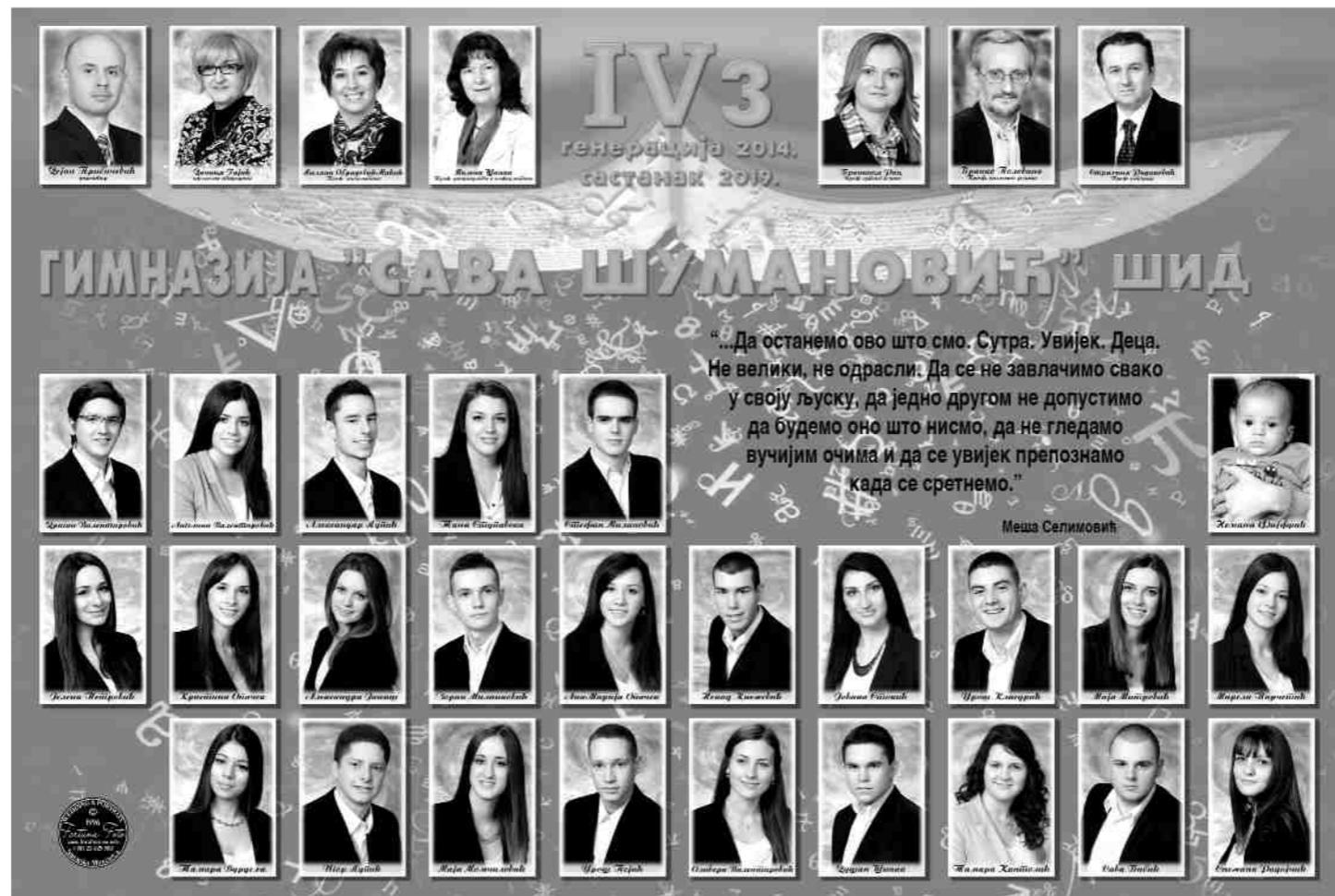
Слова маю визздравлюющу моц, можу дац живот, а з другого боку пакосна бешеда задава раны духу и може забиц. Човек дужни обрациц увагу на стан у власним шерцу, але тиж так мерковаш чи зоз својма словами повредзи других. Подоба Антигони зоз истоменового Софоклового дїла наводзи ме на раздумование о себе, особых становискох, судох и одлукох.

Треба же бизме нашли вовка у себе, але и гевтот други бок хтори чувствительни, але и моцни и храбри. Мушиме научиц же бизме були вояци, нај почитуєме пудзе думане и же бизме не наручовали свой другим людзом. Лем треба опатриц до свогого шерца, души и до свогого одразу у жвератку. Заш лем, думам же други людзе нашо жвератко и же зоз осудзованьем іх думаня и поступках осудзуєме гевто до у нас. Часто нас зашлели пудзе поражене, уживаме у пузому нещесцу, а же зме того не свидоми. Покля ше ми неописује обаваме свогого поражения и сецкеме од його, же бизме не були осудзени. Нігда не треба осудзини чловека котри пада и котри ше кляга на своей драги, бо би нас може його терха премесцена на наш хрибет сцисла же бизме спадли. Необтужуючи розум ма глібоке чувство приляпия, першествено себе, а потим и других, гевтих хтори му подобни.

Читаюци о Антигоновай храбросци, ушартосци и витримовносци, похопела сом же би требало буц ушарти и вериц до себе. Але при тим же бизме мерковали једни на других. Припознавам, жывот мистериозни и полни виволанкох, але зоз виру до себе, знам же ше може прыц до одредзеного циља. Тиж так не шмеме пестоваш мержню гу дакому, бо самим тим чходзиме себе. "За любов, не за мержню, я ролзепа." Антигоново слова, котри ме водза на животней драги и даю ми моц най не спаднем. Читаюци Софоклове дїло, неописује сом ше одушевилова зоз тоту храбру особу, тоту невириотну жену котра ме научела же кел будзем слухац себе, не будзем осудзовац других. Удало ше ми найсцю и виражицу.

Тамара Орешанин, I-3

МАТУРАНТИ Гимназије „Сава

Драга разреднице,

Сећате ли се нашег првог сусрета и упознавања? Да, и мени се та успомена чини мало замагљеном. Ипак, тај страшни први септембар памтићемо сви као дан када је почела наша чеворогодишња авантура кроз пустинју искуства и прашуму знања. Верујем да ни Ви нисте били много храбрији од нас тих дана. Морила Вас је знатижеља, неизвесност, брига, многа питања на која је требало наћи одговоре. „Који ће ми од ових мангупа задавати највише главобоља?“

Ваши часови физике били су и остали нешто незаборавно. Није много оних који досадне Њутнове законе или страшне Ајнштајнове поступлате умеју тако занимљиво да прикажу, приближе и шаљивим примерима урежу у сећање. Физика мало коме није баук, али Ви сте нас навели да пажљиво слушамо и разумемо. Вежбе из физике су једна посебна прича. Јендом или дав пута у години, кабинет физике постајајо је вашар расклиманих, половичних, импровизованих или чак нових, „отпорних на нас“ апаратура у чијој близини смо се ми, ученици, претварали у озбиљне и предане научнике који врше разнолике експерименте.

Нашој заједничкој пустоловини често се чинило да нема краја и некад је заиста било тешко смоћи снаге за даље кораке. Кришом и подло, привукао се крај четврте године који смо толико чекали, а од којег сада толико стрепимо. Многи растанци и оправштања нас чекају, између осталог и растанак с Вама.

Где год да нас животни путеви одведу, Ви ћете остати у нашем сећању по много чему. Били сте строг професор, али праведан, као и упоран у томе да не допусти да изађемо из ове школе као незналице које су училе само за оцену. Ваше лекције нису биле само чиста физика. Учили сте нас и о животу, ма колико он био тежак за схватање и сагледавање, нарочито за нас неискусне. Стаяли сте чврсто код својих ставова и принципа, ретко попуштајући пред нашим молићевим лицима, провлачењима и несташлуцима, на тај начин припремајући нас за сувори свет који се пружа од излазних врата ове школе. Тамо неће бити никог да нам прогледа кроз прсте или чврсто стане у нашу одбрану. Мораћемо сами да пливамо дивљом пучином и боримо се за себе.

Прошли смо много тога с Вама, и смо нас сад на крају наше пустоловине. Звучи сестно али не мора то нужно бити. Оно што заправо завршава јесте само „школски“ део нашег дружења. Увек ћете остати наша разредна коју смо волели, некад мање некад више, с којом смо се свађали, мирили, смејали, плакали, стицали искуства и знање, ишли раме уз раме кроз трновит пут једног дела школовања,...

Хвала Вам за све!

Ваше, IV3

Шумановић 2014. године

Драгој разредној Јелисавети,

Четири године су брзо прошле, много брже него што смо очекивали. За ово време одрасли смо, стекли смо нова искуства. У томе нам је несебично помогла наша разредна која је увек била ту за нас.

Захваљујемо се њој на пруженој подршци, на томе што је увек била на нашој страни, на томе што је увек када је било потребно била уз нас и бодрила нас. Највише јој хвала што је могла да поднесе све наше несташлуке, водила нас је и помогла да изградимо у нама велике вредности.

Хвала јој јер је увек допуштала да имамо своје мишљење, да имамо своје ја. Хвала јој што се наш глас далеко чуо. Хвала јој што нас је уважавала.

Хвала јој на свим часовима на којима смо разговарали о вредностима живота и о смислу истог. Хвала јој што је у нама видела нешто велико.

Када погледамо 4 године уназад, као да је јуче било. Али ево нас сада овде, данас... гледамо се и опрштамо. Али још није крај, увек ће нам она остати у сећању. У сећању као млада разредна која нас је разумела, разредна која нас је волела и она која је то и доказивала сваким својим радом са нама.

Још једном ХВАЛА до анђеоских висина разредна.

Ваше, IV-4

Дан наше школе

По шездесет трећи пут у нашој школи обележен је Дан школе 16. 05.2014. године свечаним програмом који је био у знаку афирмације ученика који својим знањем и радом, успесима и резултатима промовишу школу, тако да је Школа све ученике, који су постигли успехе на такмичењима, смотрама, сајмовима и конкурсима, наградила књигом и дипломом. Ученичким беседама о смислу и важности такмичења које су говорили Драган Валентировић и Надежда Миљановић и представљањем ученичког предузетништва истакнуто је да се припремајући за такмичења, смотре, конкурс... подстичу промене у процесу образовања и стичу способности учења уместо пукних гомилања чињеница кроз тренинге памћења.

Ученичка такмичења данас!

Зашто се такмичити? Не знам – речи које су чешће последица него узрок. Оно „нећу“ и „не могу“ истрајава и дотрајава у нама као каква непогрешива мисао. Управо она чини нас људима и више но што је потребно, јер деградира сваку могућност напретка. Лако се предајемо заблудама пролазних вредности, ако се таквима и могу назвати. Указујем на проблем данашњице, „те“ вредности данас присутне су у нашој свакодневници готово стално и свугде. Деца и млади одрастају уз дело погрешних идола. Кажем дело, јер је искључиво представа људске глупости настала зарад задовољена најнижих људских потреба. И не желим да конкретизујем, јер бих на тај начин издвојила само део проблема. А срж је заправо целина која је одговор на оно „нећу“ и „не могу“. Зашто се такмичити? Зашто се трудити, учити, вежбати, усавршавати? Не знам. Знам само да су искрени мотив и жеља лична победа. Таква победа нису поени нити место освојено на неком од такмичења. Она је нешто приснија, позната оном ко је досегне, а тако досеже оно човечно у себи. Ученици моје школе успешни су у скоро свим предметима, те су у истим показали завидно знање које им је донело много успеха на такмичењима. Припреме су захтевне, изискују доста труда и времена. Честа је и помисао о одустајању, али је потребна да би открила вредност пута који је започет. Пут до успеха јесте све док је пут који се гради учењем и трудом. Успех је крајње признање и не

зависи од броја бодова. И пораз је успех уколико постане мотивација. Треба превазићи самог себе, победити мисао која обесхрабрује, спутава. Не треба stati, никада. Јер, пут до успеха је несагледив, води до појма који је редативан, и који надмашије своје значење оног трена кад му се одреде границе. Такмичење. Рад. Жеља. Напредак. Пораз. Победа!

Надежда Миљановић, 4-3

Зашто се такмичити у предметима природних наука?

На ово питање позван сам да говорим ја, који се и нисам превише истакао у такмичењима овог типа. Но, није да нисам ишао, покушао, пробао, - сачувай Боже- чак и ове године, али нерад је пре свега узео своје. Не замерите, ипак, што вам ја држим ово слово; имам искуства бар, зар не?

Међутим, хтедох да кажем, гласно и јасно: Идите на такмичења природних наука! Наравно, од првог разреда-тако је најбоље. Најпре је битно истаћи да одласцима на ове вишебоје стичете радне навике-којих често, сложићете се, нема. Права предност радних навика истиче се на факултету, којем, уосталом, сви тежимо. А како се стичу радне навике? Када вас професори одаберу као талентоване, или довољно радне, за такмичење и понуде вам учешће на истом, прва бојазан која се јави у ученицима је бојазан од срамоте, која би се јавила ако бисте урадили недовољно, нетачно... И та срамота се јавља пред собом, пред друговима, пред породицом и професорима. Тешко је увек рећи: „Нисам успео“, а још теже је, „Нисам био ни близу...“ И, често, управо је ово разлог не одласка на такмичења. Но, ученик, тако рећи ћак, не бити храбар, пун елане, јак, и ухватиће се у коштац са проблемом-је ли тако? Неће бити куквица као (понекад; добро, углавном) ја. Такав ученик ће сести, (понекад и клекнути, леђи-онако како му је удобно) и радићи, учити; откривати и оно што се не ради на часовима. Он ће откривати суштину равни; кретања, функционисања организма, стварања озона, прављења калкулатора... Такав ученик ће припремом за такмичење ући у свет могућности да објасни оно што га окружује, али ће моћи и да прави; предвиди; одреди; измери, и, што је најважније, научиће да мисли.

Тај занат је најтежки-треба знати мислити! Рогобатно звучи, но тако је. То је основна препрека која мора да се пређе да би се достигле висине-у знању. Такав посао се тренира, тј. вежба, и учи управо оним радом, оним закључивањем, и оним изазовима које пружа ова група наука.

Осврну бих се на назив „природне“. Није да су друге неприродне науке; али овим називом се треба поносити: он наговештава откривање суштине, природе постојања и закона по којима се оно одвија. А све је повезано: математика блији над свима, и сви је користе; информатика математици скраћује време, физика их користи да покаже зашто постоје, хемија ће вероватно открити од чега су, а биологија како живе... Лепо је, знам да сам у праву.

Један од лепших изазова је доказивање. Доказивање оним препотентним, детињастим и понекад одбојним ученицима из школа природног смера, или чак и из математичких гимназија. Они су скоро уверени да им ви нисте конкуренција. Лепо је разуверити их, показати им да су нам способности једанаке, иако имају већи фонд часова, често и боље кабинете, чак лабораторије. Лепо је указати својој средини да не праве баук и не уздижу превише туђе ученике, стране. Иако, имају они изванредне успехе, али можемо и ми. Неки су и доказали: имате пример на кога да се угледате, и на основу кога да се подрите-то су наши ученици, другови, рођаци који су имали запажене улоге и успехе ове и претходних година. Њихова имена и успеси треба са поносом да стоје у овој школи, јер су показали да изванредним напором, и радом побеђују, освајају, надмашију. Они су одолели свим нападима слободног времена, лешкарења, играња, можда и упознавања неких нових светова. Они су победили себе, и нас... Учинили нас поносним, јачима!

Они су бољи, јер знају; научили су да је знање моћ. Научили су да је боље размишљати од познавати-то су предности које дају ова такмичења.

Драган Валентировић, 4-3

ПОПЛАВЕ У СРБИЈИ

„Боже правде, ти што спасе
од пропasti досад нас,
чуј и одсад наше гласе
и од сад нам буди спас...“

обилна, вишедневна киша, и када су на хиљде људи, жена и деце, старада, болесника, морали да напусте своје домове, болнице, када су многи остали без најближих, кровова нада главом, а вода потопила у дубоки муль вековну муку и стварање, многи су гоњени емпатијом прискакали у помоћ, а међу њима, треба истаћи ученике Гиманзије „Сава Шумановић“ из Шида.

Већ првог дана самоиницијативно ученицу су у школу у раним јутарњим часовима почели да доносе велике количине флаширане воде, конзервиране хране, сокова. Акција се проширила и на остале ученике који су одмах одреаговали тако што су давали свој дневни цепарац и тако прикупили знатна средства која су уплаћена на рачун Црвеног крста Шида. Велик број њих се само јавио разредним старешинама да их обавести да већ сатима волонтирају у Црвеном крсту. Исто тако заседао је и Ђачки парламент и донео одлуку о неокупљању матурантата у виду прославе последњег дана школовања, него да се сви одазову на активности Кризног штаба Шида и притељку у помоћ где буде потребно, те да се организује хуманитарна утакмица. На часовима Одељењске заједнице посвећен је час Поплавама у Србији, посебно у Срему и нашој општини, те су одељењске старешине позвале ученике да пошаљу хуманитарну поруку на број 1003. Чим се вест о поплави у нашем крају појавила као тамни облак претње, бројни ученици су отишли у Јамену и Моровић и тамо учествовали у изградњи насила и ојачавању брана.

На питање, шта их је мотивисало, једноставно одговарају да сматрају да је то њихова обавеза и дужност да у тешким тренуцима буду одбрана својој земљи и народу. А Драгана Милиновић, ученица 4-4 одељења која је непрестано волонтирала десет дана у Црвеном крсту Шида, истиче морални закон који стоји нада нама свима, а то је да у оваквим тренуцима треба да будемо људи и помажемо једни другима, не штедећи се ни мало јер то је наша прва и света дужност постојања.

Ови млади људи су показали да школа није место где се само учи за оцену, него за живот који је много шири од сваког закона и прописа, а и оцене. И да, свакако, одрастају развијајући свест о личној и колективној одговорности те припадности држави Србији.

И као што каже Андрић „Ништа људе не везује као заједнички и срећно преживљена несрећа.“

Уредништво

Несрећа зближава људе

Несрећа зближава људе, изазива саучешће и жељу да се помогне. У овим данима када су све светске вести почињале информацијама о страшним поплавама у нашој земљи, коју је изазвала незапамћена,

У мутном огледалу реке

О, ковачи наше среће где сте се скрли
Када сте нам најпотребнији овде били
Многи од нас су сада у ноћној тмени
Не видимо нигде излаза у тој црнини.

А ваша светлост нас не обасјава
И као да се изгубила на свом путу
И напустила ову нашу судбину круту.
У једном тренутку збрисала је све
Куће, њиве, поља, села и градове
однеле су ове зле худе поплаве.
„У журби не узесмо ни најбитније,
али се приљубисмо уз намније.“
Сузне очи напустише своје домове
И устремише се против реке суворе.
У тешкој су паници већ сви даним
Јер таласи мутне воде расту сатима.
Црни облак земљу је целу покрио
И за једну ноћ све наше уништио.
Најтужније призоре живота свога
Видех у таласу огледала сивога.
У горком паклу и добрга је било
Народ се удружио, све се сложило
У борби против те природне силе
Када су се реке из корита излиле.
Туга чемерна и даље није nestala
Него се још дубље у душе зарила
Јер неста све што су стварали преци
Што наменише да оставе њиној деци.
Без обзира на све, не треба се предати,
Него с вером у Бога, све поново градити.

Јована Гегић, 2-4

Датум	Активност	Носиоци активности	Број учесника
19.05.2014.	Прикупљање конзервиране хране, воде, сокова и средстава за хигијену	Ученици, професори	300
	Прикупљање новчаних средстава	Ученици	321
	Прикупљање гардеробе, ћебади и сл.	Ученици, професори	98
20.05.2014.	Час посвећен поплавама у Србији	Одељење, старешине	16
	Договор о предузимању даљњих активности	Ђачки парламент	16
Од 19.05.	Волонтерски рад при Црвеном крсту Шида	Ученици	77
Од 19.05.	Волонтерски рад при Црвеном крсту Рума	Ученици	2
Од 20.05.	Слање СМС порука	Ученици, професори и остали запослени	300 порука на 1003
20.5.2014.	Помоћ у изградњи и подизању насила у Моровићу	Ученици, професори	12
	Помоћ у изградњи и подизању насила у Јамени	Ученици	14
	Помоћ у изградњи и подизању насила у Вишњићеву	Ученици	4
Од 19.05.	Дежурство на насилу у Батровцима и Вишњићеву	Ученици	3
21.05.2014.	Придрживање активностима у Шапцу	Ученици	3
21.05.2014.	Придрживање активностима у Сремској Митровици	Ученици	6
27.05.2014.	Хуманитарна утакмица „Спортско срце Гимназије кућа за особе угрожене поплавом“ -прикупљање средстава за хигијену	Ученици, професори	Сва ученици и професори, помоћни радни.
30.05.2014.	Учествовање у активност „Жена-жене Јамене“	Ученици	2

СВЕТИОНИК • ПСИХОЛОШКИ САВЕТНИК

Стваралаштво

Људи су свесна, разумна и интелигентана бића, која трагају за одговорима и смислом постојања. Зато сам сигурна да се свако од нас, бар једном у животу, запитао шта је то СТВАРАЛАШТВО? Стваралаштво је способност проналажења нових идеја, које нам често помажу у решавању различитих проблема са којима се суочавамо. Основна карактеристика стваралаштва је ОРИГИНАЛНОСТ.

Према најстрожијем критеријуму о стваралачком процесу говоримо онда када он доводи до епохалих открића, као што су ватра и точак, генијални проналасци нашег научника Николе Тесле и оригиналних дела која се јављају први пут у историји човечанства. Блажи критеријум нам одређује да о стваралаштву говоримо онда када особе стварају јединствена уметничка дела, као што су чудесна платна Саве Шумановића или мудре речи Ива Андрића преточене у различите књижевне форме, научна открића и техничке проналаске. Неки психологи тврде да се свако другачије понашање, духовито вођен разговор или посебан начин одевања појединца, може сматрати стваралаштвом, али по благом критеријуму. На основу најблажих показатеља, све оно о чему маштамо и сањамо, без обзира што још увек није претворено у нешто конкретно, јесте облик стваралаштва, јер је ново и оригинално.

Када је реч о анализи особина личности, утврђено је да су особе које сматрамо ствараоцима, изузетно радознале и имају изражену потребу да уче и откривају нешто ново. Веома су упорни у жељи да нешто остваре. На активност их подстичу снажни унутрашњи, лични мотиви, као што су тежња за постигнућем и самоактуализација. Поседују високе опште, интелектуалне способности, ширину и завидан ниво општег знања. Стваралачке личности су најчешће слободног духа и не размишљају много о томе како их други људи доживљавају или процењују.

Стваралачко мишљење је део личности сваког од нас и сигурно је да нам може побољшати квалитет живота, ако не заборавимо да су сви људи, посебно млади, ствараоци. Али, не смо престати да сањамо, маштамо, трагамо за оригиналним идејама и решењима и трудимо се да будемо успешни, задовољни и срећни!

Љуника Радишић, психолог

настава на даљину за све ученике који не могу да похађају редовну наставу и друге облике образовно-васпитног рада због: болести, инвалидитета, немогућности путовања до школе због живота у удаљеним срединама... Настава на даљину остварује се на захтев родитеља, односно старатеља, за сваку школску годину.

У Гимназији „Сава Шумановић“ настава на даљину организована је за ученицу Анастасију Чобановић, која се показала као таленат у тенису и на захтев њених родитеља, а уз сагласност Министарства просвете, науке и технолошког развоја, у нашој школи почело се са реализацијом овог важног пројекта. Са ученицом се успоставља свакодневна комуникација путем електронских средстава комуникације и на тај начин реализује програм предвиђен за њено учење. Консултације се обављају путем скайп налога који је школа отворила за потребе учења на даљину, а при том је и опремљена посебна просторија која служи као комуникациони центар у коме се одвија комуникација са поменутом ученицом. Процена остварености и савладаног градива врши се одговарањем, али и писменим путем, где ученица на лицу места одговара на постављена питања. Предмети код којих је потребна писмена верзија се полажу најчешће електронски, кроз стални надзор предметног наставника и координатора Тима за учење на даљину.

Ученица је дужна да дође по два пута у полуодишућу на консултације са професорима и свештевална објашњења која нису могла да се изведу електронским путем.

Једна мана оваквог учења је што се губи свака комуникација са вршићима, јер све прелази у електронско дописивање и дружење преко друштвених мрежа.

проф. Зденко Лазор

Учење на даљину

Учење на даљину представља начин учења који од ученика на захтева да физички буде присутан на одређеном месту током школске године. Такође ово не представља само учење, али и процес обраде који се односи на припрему, предавање и проверу знања и то индивидуално, користећи нове електронске технологије. Приликом спровођења учења на даљину морају бити испоштовани и стандарди који се односе пре свега на техничка, а затим и на образовна средства, то су пре свега коришћење најразличитијих врста комуникационих средстава (мејл адреса, скайп налог, мобилни телефон, фиксни телефон). Постиже се персонализација учења, као и индивидуализација образовног процеса јер се са ученицима ради појединачно и недуомице се отклањају на лицу места.

Овакво учење у средњим школама је још увек у почетној фази, а чланом 27. Закона о средњем образовању и васпитању предвиђена је

Кад се ми питамо то изгледа овако

ВЕРУЈ У СЕБЕ!

Мотивација и успех

Чим завиримо у наше школе, свесни смо главног проблема који мучи наставнике, а то је пад мотивације код ученика, или би се прецизније могло рећи да је веома низак prag мотивације за учење, сарадњу, такмичења. Но, ако је за утешу са тим се проблемом носе и колеге у другим земљама у окружењу, али и у читавом свету. Стога је веома важно истацати и указивати на примере који показују супротно.

У Гимназији „Сава Шумановић“ из Шида један од приоритета Школског развојног плана јесте повећати мотивацију код ученика и кроз бројне активности и задатке, а и наставу орјентисану на учење то се настоји и спровести у дело. Ове школске године су видљиви и резултати. Наиме, кренуло се са радом и појачаном мотивацијом како би се што већи број ученика одазове на такмичења. Повећана је

излазност, а самим тим и број ученика који је прошао општински ниво такмичења. Од укупно 395 ученика у школи, 105 ученика се пласирало на окружно такмичење, а више од половине ученика школе је било на општинском такмичењу. На највиши ниво такмичења-републички, стигло је чак 25 ученика са 29 пласмана (четири ученика имају 2 републичка такмичења) и то из предмета: српски језик и књижевност, математика, физика, биологија, историја и физичку васпитање (стони-тенис). Посебно се истакла ученица 4-3 одељења, Олевера Валентировић, која је на републичком такмичењу из биологија имала максималних 100 бодова и самим тим ослобођена пријемног испита на појединим факултетима. Овоме се требају придодати и екипна спортска такмичења и такмичења у ученичком предузетништву која су такође на републичком нивоу, онда се овај број ученика знатно повећава.

Ови резултати показују да су синхронизовани мотивација и успех, односно да је мотивација сигуран показатељ успеха у свим животним сферама, а поготово у образовању.

Гордана Павловић, проф. српског језика

ЧЕСТИТАМО, и ученицима и професорима!

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ			
Одељење	Име и презиме ученика	Наставни предмет	Професор-ментор
1-1	Миладинка Нишевић	историја	Страхиња Радаковић
2-2	Слађан Јелић	физика, српски језик	Даница Гајић, Б. Рац
2-2	Стефан Ђачанин	српски језик	Бранкица Рац
2-2	Николета Скакавац	српски језик	Бранкица Рац
3-1	Милица Белдар	српски језик	Бранкица Рац
3-2	Оливера Којић	физика, књижевност	Даница Гајић, Б. Рац
3-2	Вукашин Глигоријевић	математика, књижевност	Милица Новаковић, Б. Рац
3-2	Миланка Ђелић	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Мирјана Ђачанин	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Душка Трзин	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Дејан Дудок	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Невена Карајовић	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Вања Ковачевић	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Анђела Тодоровић	књижевност	Бранкица Рац
3-2	Јована Миличић	књижевност	Бранкица Рац
4-2	Јована Видић	биологија	Нада Панић
4-2	Љиљана Дупало	књижевност	Бојана Анђелић
4-2	Надељда Миљановић	књижевност	Бојана Анђелић
4-2	Софija Матић	књижевност	Бојана Анђелић
4-3	Тамара Вурдеља	књижевност	Бранкица Рац
4-3	Драган Валентировић	књижевност	Бранкица Рац
4-3	Оливера Валентировић	биологија, књижевност	Нада Панић
4-3	Снежана Радојчић	стони-тенис	Бранкица Рац
4-3	Тања Ступавски	стони-тенис	Бранкица Рац
4-4	Страхиња Гледић	историја	Страхиња Радаковић

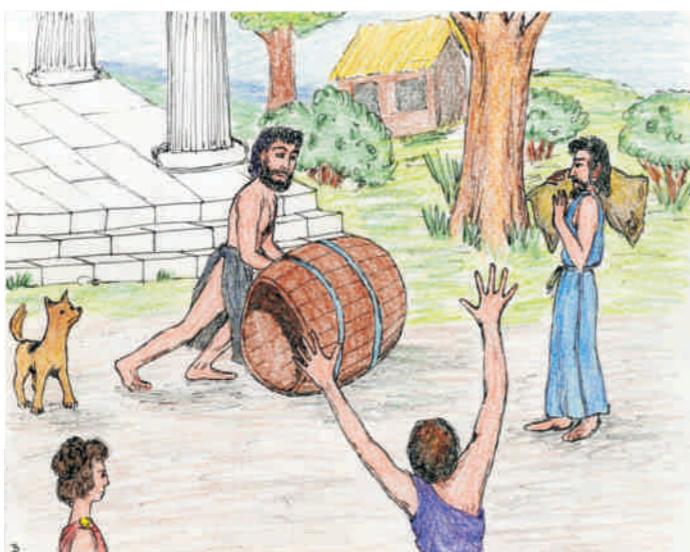
Кроз наше наочаре

ДИОГЕН

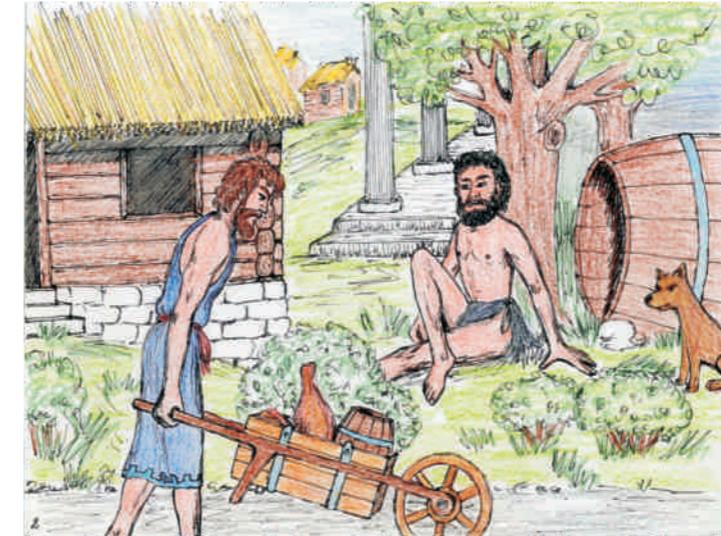

Град се спрема за предстојећу опсаду.
Копају се ровови и ојачавају граски бедеми.
Припрема се наоружање, довлачи храна и вода...

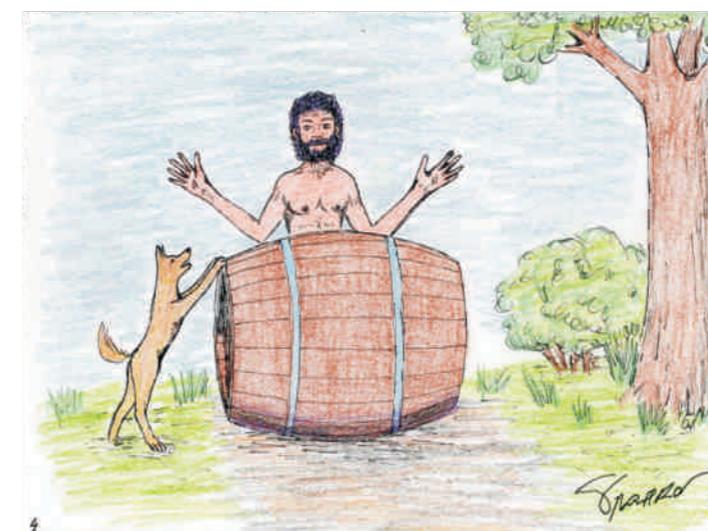
Након неког времена одлучује да и он нешто
учини и почиње да котрља буре улицом, прво на
једну, па потом на другу страну, а онда поново...

Људи га зачуђено гледају и
коначно радозналост побеђује,
те морају да га питају зашто то ради...

Једино Диоген седи испред бурета и
посматра ужурбаност суграђана.

„Хоћу да дам допринос општем метежу“,
одговара филозоф.

аутор стрипа-професор Бранко Лукач

ЗАГОНЕТНА ПРИЧА

Сребрни Соко је био пајбонија јахач у насеобини. Често је, јашући своју ламу, обилазио и најудаљеније пределе. Када год би то радио имао је и једног пратиоца. Када би дојахао у индијанско насеље, он би долазио за њим. Када би одјахао у ноћ, са индијанцем и његовом ламом удаљио би се и њихов незвани пратилац.

Како се зове њихов упорни пратилац, чије име се не мења чак ни када се чита отпозади?

Први пошаљи тачан одговор на фејсбук страницу школе и бићеш награђен!!!

ОДГОВОР НА ЗАГОНЕТНУ ПРИЧУ

То је реч ТОПОТ.
Ставите је у контекст приче и решење је једино могуће.